

H HARLEQUIN®

King

Katherine Garbera

Üks öö ekskallimaga

Ohjeldamatu kirg, millest nad üle ei saa...

Originaali tiitel:
Katherine Garbera
One Night with His Ex
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Svea Aavik
Toimetanud Kadi Möldri
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2019 by Katherine Garbera
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D12390320
ISBN 978-9949-82-696-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Armas lugeja!

Oled kunagi märganud, et armumine ei ole selline asi, mida suudaksime kontrollida? Kui olin tüdruk, kujutlesin ikka ette kellesse armun, kuid reaalsus kujunes hoopis teistsuguseks. Arvan, et vahel ütleme endale, et tahame üht, võibolla nende pärast, kellega läbi käime, või selle tõttu, kuidas meid on kasvatatud, kuid siis, ühel päeval, astub keegi meie ellu ja pauh! Me armume.

Nii oli lugu ka Hadley ja Mauricioga, kui nad kohtusid, kuid sedamööda, kuidas lugu avaneb, on nad juba otsustanud selle lõpetada. Nende üheöösuhe peaks olema hüvastijätt ja pole enam lootust, et neist saaks ideaalne paar. Mõlemad suudavad olla nemad ise, millest algab teekond, mil nad teineteisesse taas armuvad. Kuid nende endised probleemid on ikka veel alles ning kummalgi tuleb leida tee, kuidas usaldada teineteist ja iseend, kui nad tahavad koos õnnelikuks saada.

Head lugemist!

Katherine Garbera

Katherine Garbera on USA Today menukrite autor, kellelt on ilmunud üle üheksakümne viie raamatu. Tema kirjatööd on tuntud oma emotsionaalse löögi ja säri-seva sensuaalsuse poolest. Ta elab Ühendkuningriigis Midlandsis koos oma elu armastuse, pojaga, kes lõpetas hiljuti ülikooli, ja ärahellitatud kääbustaksiga. Leiate autori veebist aadressil www.katherinegarbera.com ja Facebookist, Twitterist ning Instagramist.

*See raamat on pühendatud õnnelikele paaridele kõikjal ja neile,
kes ikka veel oma õiget kaaslast otsivad.*

Tänuõnad

Tean, et tänan alati ühtesid ja samu inimesi, aga kui elad teisel maal eemal sõpradest ja nad tahavad sinuga kord nädalas video vahendusel suhelda, siis minu meelest väärrib see tänu. Eve Gaddy ja Nancy Thompson, ma tõesti ei tea, mida ma ilma teieta teeksin. Te ajate mind naerma, lasete mul vinguda, arutate minuga süžeesid ja annate hoogu juurde.

Lühidalt, te hoiate mind käigus ja ma armastan teid mõlemaid!

Üks

Hadley Everton armastas ja ka vihkas elu Cole's Hillis Texases. Tõele au andes oli linn kasvanud seitsaadik, kui selle servas avati NASA-SpaceNow' ühine treeninguhoone, kuid väikelinlik mõtteviis ei andnud järele. Täna oli Hadley kõrvale põigelnud mitme heasoovliku Five Familiese naabruskonna kõrgema klassi kogukonnamatrooni eest, kes kõik olid mures tema mehepuuduse pärast. Kuna praegu toimus tema õe kihluspidu, oli kogu ema tutvusringkond suunanud pilgu temale kui järgmisele, kes lõpuks peab aru pähe võtma ja endale abikaasa leidma.

Asi ei olnud just selles, nagu poleks Cole's Hillis nõuetekohast poissmeeste selektsiooni, kelle hulgast valida, nagu tema vanemate naaber proua Zane oli oma tavapärase magusa otsekoheusega esile toonud. Hadley võinuks nende kõigi hulgast valiku teha. Siiski oma lõputus elutarkuses soovitas proua Zane tal Velasqueze vendadest eemale hoida, eriti pärast hiljutist lahkuminekut Mauriciost.

Nähes veel paari ema sõpra, proua Abernathyt ja proua Crandalli, otsejoones tema poole suundumas, teeskles Hadley aevastushoogu ja põikas klubihoone kööki. Teenindav personal oli ametis ema täpsete nõuete järgimisega, kattes kandikuid, mida ringi käima saata, seega polnud neil sooja ega külma, kas Hadley oli oma „heast partiist“ lahku läinud ja nähtavasti määratud üksiku naise saatust kandma.

Ta seisis ukse kõrval nurgas, et mitte töötajaile jalgu jääda, mistõttu ta jäi kahjuks tüütute kiibitsejate kuuldekaugusse.

„Kuulsin, et ta ütles, et kui mees ei pane talle sõrmust sõrme, läheb ta minema,“ ütles proua Abernathy.

„Ja mees ütles ainult, et pärast näeme. Mis küll noortel tänapäeval arus on? Ta oleks pidanud talle siis ja seal ettepaneku tegema. Mees on peaaegu kolmkümmend ning ega keegi teine temast huvitatud ei ole, kui ta Hadleyt õnnelikuks ei tee,“ lisas proua Crandall.

Hadley pöördus, et kõögist tagaukse kaudu väljuda, kuid pörkas kellegagi kokku. Ta vaatas vabandus huulil üles, kuid kangestus, kui nägi õde Helenat.

Helena oli see ilus õde, südamekujulise näo, loomulike tihedate kulmude ja siniste silmadega, mida Hadley oli alati kadestanud. Ta oli ka paar tolli Hadleyst pikem. Täna kandis ta liibuvat kleiti, mis lasi peenel moel oma vormidega edvistada. Tavaliselt oli õde väga rahulik ja vaoshoitud, aga Hadley märkas, et ta näis pinges.

„Mida sa siin teed?“ küsis Hadley.

„Sedasama mis sinagi,“ ütles Helena. Ta sirutas käe ja lükkas Hadley madalast juuksekrunnist eksinud salgu talle kõrva taha.

Hadley tõmbas loki tagasi, et see võiks näole raamiks olla. Vanem õde käitus alati, nagu Hadley oleks ikka veel kaheksa-aastane ja tema elukogenum kümnene.

„Vaevalt küll. See on sinu pidu,“ ütles Hadley ja hakkas uksest eemaldudes naiste poole liikuma, kes rääkisid ikka veel temast ja Mauriciost.

„Tüdrukud. Millega tegelete?“ küsis ema kööki astudes. Candace Everton oli Helena täpne koopia, ainult kaksikümmend üks aastat vanem. Ta hoidis ohjes halli oma loomulikes maasikablondides juustes, külastades iga kahe nädala tagant oma juuksurisalongi, ning figuuri tennisemänguga klubi naisteliigas.

Emal oli alati kõik kontrolli all ja vahel soovis Hadley, et tal oleks kasvõi kümnendik ema loomulikkusest, kui oli vaja hakkama saada Cole's Hilli sotsiaalse survega. Kuid tal polnud seda.

Candace uuris kandikut suupistevõileibadega, mida üks vormis kelneritest hakkas just välja viima, ning kirtsutas mehe poole nina. „See paistab must. Tooge palun puhas kandik enne, kui seda mu külalistele pakkuma lähete.“

Kelner pööras ümber ja ema tuli nende poole. Hadley ajas end sirgu ning lükkas loki, millega Helena oli varem jännanud, kõrva taha.

„Lihtsalt naudin vaikusehetke,“ lausus Helena. „Palusin Hadleyt aidata lukk kinni tõmmata. Tundus, nagu oleks haak lahti läinud.“

„Las ma vaatan,“ ütles ema.

Helena pööras ümber ja ema kontrollis haaki ja aasa ning pani siis käed ümber tütarde õlgade. „Olete valmis peole tagasi minema?“

Ei, aga ilmselgelt ei kõlvanud see vastus emale. Ta suunas tütreid kõögist välja viiva ukse poole.

Tagasi tупpa jõudes Hadley peatus, sest märkas, et seal seisab Mauricio Velasquez. Muidugi nägi ta välja just nagu tema kuumimates unenägudes. See oli asi,

mille eest mitte keegi teda lahkuminekute ja murtud südamete puhul ei olnud hoiatanud. Ta võis ju olla valmis edasi liikuma, aga tema neetud alateadvus käias teda ikka ja jälle keset ööd, andes mehele keskse rolli kõige seksikamates unenägudes.

Mehel oli, nagu Hadley linna klatsõmoore oli kuulnud viitavat, skulptori tahatud lõug; tema puhtalt välja-joonistatud kulmud raamistasid silmi, mis olid nii tumedad kui Hadley lemmik tume šokolaad. Kui mees teda vaatas, tundus Hadleyele iga kord, et ta näeb läbi kõigi kihtide, millega ta end maailma eest kaitseb. Aga Hadley teadis, et see on vale. Oleks mees seda suutnud, poleks ta kutsunud oma voodisse Marnie Mastersit, Cole's Hilli saatuslikku naist, ajal, mil nad olid Hadleyga oma suhtes pausi teinud. Hadley oli uskunud, et nad hakkavad taas käima, kuni hetkeni, mil ta sai teada Marniest.

„Hadley, mida sa teed?“ ütles ema ja pani käe tema õlale.

„Vabandust, ema, nägin just Mauriciot.“

„Ja siis?“

„Ma pole valmis temaga rääkima,“ vastas ta.

„See on Helena päev, armas laps, nii et kohenda vanaemalt saadud pärle, mine sinna ja tervita teda nagu vana sõpra,“ ütles ema.

Hadley hingas sügavalt sisse ning vaatas Helena poole. „Sul on õigus. Vabandust, Hel.“

Ta ju teadis, et Mauricio tuleb. Oli ta ju tema õe kihlatu parim sõber ja seda keskkooli lõpust saadik. Ei saanud ometi paluda kõigil, keda Hadley tundis, lõpetada Mauricioga läbikäimine. Helena oli ta isegi tema lemmik-

kohta hilisele hommikusöögile kutsunud, et teatada uudist Mo pulmatulekust. Pilt, kuidas ta astub vannitoast välja, rätik ümber, linna kõmulisim naine Marnie Masters kannul, oli Hadley peast läbi vilksatanud. Aga sel polnud tähtsust. Ta pidi oma õe pärast kohal olema.

„Pole midagi,“ ütles Helena. „Hoiatasin ju sind, et ta on täna siin. Malcolm palus teda isameheks, nii et sa näed teda kõigil pulmaeelsetel sündmustel.“

„Ta saab hakkama,“ lausus ema. „Ma kasvasin teid, tütreid, nii, et teie selgroog oleks terasest. Ja kombed samuti.“

„Õigus, seda sa tegid,“ nõustus Hadley. Ta soovis, et see niisama lihtne oleks, aga kui ta nägi Mauriciot, äratas mees ellu nii palju erinevaid tundeid. Viha, mõistetavalt, ja muidugi kurbust; seega oli raske edasi minna. Ja veel oli süütunne. Aga üks teine tunne astus mängu, kui tema pilk libises mööda mehe kuju, tolele rätsepaülikonnale, mis rõhutas tema niigi laiul õlgu, pintsak korralikult puusade ümber kinni nõõbitud, ja puusade saledust ning püksid tõid esile nende pikkade jalgade täiuslikkuse.

Hadley oigas, ent Helena näpistas teda hoiatavalt. Ta ajas selja sirgu ja märkas, et Jackson Donovan oli Mauricio järel sisse astunud. Jackson oli sel üritusel Hadley kaaslane ja kui ta Hadley lehvitas, pööras Mauricio ümber, et Jacksonit tervitada.

„Ärgu hakaku minu kullakese peol stseeni tegema,“ ütles ema.

„Ta ei hakka,“ vastas Hadley enesekindlusega, mis teda ennast kaugeltki ei veennud, ning suundus oma ekskallima ja uue poisi vahele.